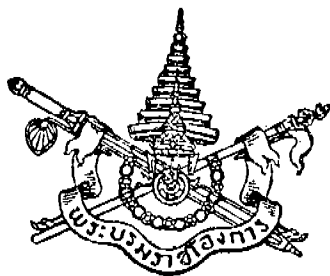

๑๖๕๘

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๐๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๔๙๕

พระราชบัญญัติ
การเปรียบเทียบคดีอาญา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๙๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ เป็นการสมควร แก่ไขเพิ่มเติม กฎหมาย ว่าด้วย
การเปรียบเทียบคดีอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อ
ไปนี้

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๐๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
การเปรียบเทียบคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ บังคับ ตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราช-
บัญญัติการเปรียบเทียบคดีอาญา พุทธศักราช ๒๕๔๑ และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ในคดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิด
ที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษ หรือคดีที่มีโทษปรับ
สถานเดียวอย่างสูงไม่เกินสองพันบาท ให้พนักงานสอบสวน
ผู้มีอำนาจทำการสอบสวนคดีนั้น มีอำนาจเปรียบเทียบได้ ตาม
ความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๘”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๐๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ กำหนดโทษ ความผิด คดีอาญา ที่จะเปรียบเทียบได้ตาม พระราชบัญญัติ การเปรียบเทียบคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๑ ยังค้างอยู่ สมควรที่จะได้แก้ไข ให้พนักงานสอบสวน มีอำนาจเปรียบเทียบได้มากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวก แก่ราษฎร ที่ต้องหาคดีอาญาในชั้น ที่จะไม่ต้อง ถูกฟ้องร้องยัง โรงศาล